

**SAĞLIK PERSONELİNİN TAM GÜN ÇALIŞMASINI TEMİNEN İLGİLİ KANUNLARDA DEĞİŞİKLİK
YAPILMASINA DAİR KANUN TASARISI TASLAĞI**

MADDE 1.- 14/07/1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 99 uncu maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki cümle eklenmiştir.

"Ancak, iyonlaştırıcı radyasyonla teşhis, tedavi veya araştırmanın yapıldığı yerler ile bu iş veya işlemlerde çalışan personel, Sağlık Bakanlığınca çıkarılacak yönetmelikte belirlenen radyasyon dozu limitleri içinde çalıştırılabilir ve haftalık 40 saatlik çalışma süresi içinde bu doz limitleri aşıldığı takdirde alınacak tedbirler yönetmelikte gösterilir."

MADDE 2.- 14/07/1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun (I) Sayılı Cetvelinin "III-Sağlık Hizmetleri Sınıfı"nın (a) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

III. SAĞLIK HİZMETLERİ SINIFI		
	Derece	Ek gösterge
a) 1. Uzman Tabip, Tabip, Diş Hekimi, Tıpta Uzmanlık Tüzüğünde belirtilen dallarda uzmanlık belgesi alanlar veya bu dallarda doktora yapmış olanlar	1	4800
	2	4000
	3	3200
	4	2600
	5	2300
	6	2150
	7	1950
	8	1750
2. Uzman Veteriner Hekim, Veteriner Hekim, Eczacı, Biyolog	Derece	Ek gösterge
	1	3600
	2	3000
	3	2200

	4	1600
	5	1300
	6	1150
	7	950
	8	850

MADDE 3.- 04/01/1961 tarihli ve 209 sayılı Sağlık Bakanlığına Bağlı Sağlık Kurumları ile Esenlendirme (Rehabilitasyon) Tesislerine Verilecek Döner Sermaye Hakkında Kanunun 3 üncü maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki (1) bendi ilave edilmiştir.

« 1) İşyeri hekimliği hizmetlerini, »

MADDE 4.- 209 sayılı Kanunun 5 inci maddesinin üçüncü ve dördüncü fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Personelin katkısıyla elde edilen döner sermaye gelirlerinden, döner sermayeli sağlık kurum ve kuruluşlarında görevli olan memurlar ile bu kurum ve kuruluşlarda 10/7/2003 tarihli ve 4924 sayılı Kanun uyarınca sözleşmeli olarak istihdam edilen sağlık personeline ve 13/12/1983 tarihli ve 181 sayılı Sağlık Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 3 üncü ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 4/B. maddesine göre istihdam edilen sözleşmeli personele mesai içi veya mesai dışı ayrımı yapılmaksızın ek ödeme yapılabilir. Sağlık kurum ve kuruluşlarında Bakanlıkça belirlenen hizmet sunum şartları ve kriterleri de dikkate alınmak suretiyle, bu ödemenin oranı ile esas ve usulleri; personelin unvanı, görevi, çalışma şartları ve süresi, hizmete katkısı, performansı ile muayene, ameliyat, anestezi, girişimsel işlemler ve özellik arz eden riskli bölümlerde çalışma gibi unsurlar esas alınarak Maliye Bakanlığının uygun görüşü üzerine Sağlık Bakanlığınca çıkarılacak yönetmelikle belirlenir.

"Yukarıdaki fıkrada yer alan hükme göre personelin katkısıyla elde edilen döner sermaye gelirlerinden personele bir ayda yapılacak ek ödemenin tutarı, ilgili personelin bir ayda alacağı aylık (ek gösterge dahil), yan ödeme ve her türlü tazminat (makam, temsil ve görev tazminatı hariç) toplamının; pratisyen tabip ve dış tabiplerine yüzde 500'ünü, uzman tabip, Tıpta Uzmanlık Tüzüğünde belirtilen dallarda bu Tüzük hükümlerine göre uzman olanlar ve uzman dış tabiplerine yüzde 700'ünü, klinik şef ve şef yardımcılara yüzde 800'ünü, idarî sağlık müdür yardımcısı, hastane müdürü ile eczacılara yüzde 250'sini ve başhemşirelere yüzde 200'ünü, diğer personele ise yüzde 150'sini geçemez. İşin ve hizmetin özelliği dikkate alınarak yoğun bakım, doğumhane, yeni doğan, süt çocuğu, yanık, diyaliz, ameliyathane, kemik iliği nakil ünitesi ve acil servis gibi özellikli hizmetlerde çalışan personel için yüzde 150 oranı, yüzde 200 olarak uygulanır. Sözleşmeli olarak istihdam edilen sağlık personeline yapılacak ek ödemenin tutarı ise, aynı birimde aynı unvanlı kadroda çalışan ve hizmet yılı aynı olan emsali sağlık personeli esas alınarak belirlenir ve bunlara yapılacak ek ödeme, hiçbir şekilde emsaline yapılabilecek ek ödeme üst sınırını geçemez."

MADDE 5.- 04/11/1981 tarihli ve 2547 sayılı Yüksek Öğretim Kanununun 36 ncı maddesinin (a) fıkrasının (2) numaralı bendine aşağıdaki alt bent eklenmiştir.

"d) Kısmi statüde görev yapmakta olan 657 sayılı Kanununun 36 ncı maddesinin (III) numaralı bendindeki sağlık hizmetleri sınıfında (hayvan sağlığı hariç) sayılan meslek unvanlı_ profesör ve doçentler, özel kanunlarla belirlenen görevler ile araştırma-geliştirme faaliyetleri ve telif hakları hariç olmak üzere, yükseköğretim kurumlarından başka yerlerde ücretli veya ücretsiz hiçbir suretle mesleklerini icra edemezler."

MADDE 6- 2547 sayılı Yüksek Öğretim Kanununun 58 inci maddesinin dördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Her eğitim-öğretim, araştırma veya uygulama birimi veya bölümü ile ilgili öğretim elemanlarının katkısıyla toplanan döner sermaye gayrisafi hasılatının en az %35'i o kuruluş veya birimin araç, gereç, araştırma ve diğer ihtiyaçlarına ayrılır. Kalan kısmı, Maliye Bakanlığının uygun görüşü üzerine üniversite yönetim kurulunun belirleyeceği oranlar çerçevesinde bağlı bulunduğu üniversitenin bilimsel araştırma projeleri ile döner sermaye gelirin elde edildiği fakülte, enstitü, yüksek okul, konservatuar ile uygulama ve araştırma merkezlerinde görevli öğretim elemanları ile aynı birimlerde görevli 14.7.1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununa tabi personel (döner sermaye işletme müdürlüğü ve döner sermaye saymanlık personeli dahil) ve aynı Kanununun 4/B. maddesine göre sözleşmeli olarak çalışanlar arasında katkıları da dikkate alınmak suretiyle paylaşılır. Öğretim üyeleri ile Üniversitelerarası Kurulun önerisi ve Maliye Bakanlığının uygun görüşü üzerine Yükseköğretim Kurulunca kabul edilen sağlık, teknik ve sanatla ilgili birimlerde görevli öğretim elemanlarına döner sermayeden bir ayda ayrılacak payın tutarı, bunların bir ayda alacakları aylık (ek gösterge dahil), yan ödeme, ödenek (geliştirme ödeneği hariç) ve her türlü tazminat (makam, temsil ve görev tazminatı hariç) toplamının iki katını, diğer öğretim elemanları ile 657 sayılı Kanuna tabi personel ve aynı Kanununun 4/B. maddesine göre sözleşmeli olarak çalışanlar için ise %150'sini geçemez. İşin ve hizmetin özelliği dikkate alınarak yoğun bakım, doğumhane, yeni doğan, süt çocuğu, yanık, diyaliz, ameliyathane, kemik iliği nakil ünitesi ve acil serviste çalışan sağlık personeli için bu oran ayrıca %50'sine kadar artırılabilir. Şu kadar ki, öğretim üyelerine saat 16:00'dan önce olmamak üzere mesai saati dışında döner sermayeye yaptıkları doğrudan gelir getirici katkılarından dolayı ilave olarak ödenecek pay, almakta oldukları aylık (ek gösterge dahil), ödenek (geliştirme ödeneği hariç) ve her türlü tazminat (makam, temsil ve görev tazminatları hariç) toplamının on katını geçemez. Rektörler ve rektör yardımcıları, üniversite veya yüksek teknoloji enstitülerindeki döner sermaye gelirin elde edildiği birimlerin birinden katkılarına bakılmaksızın bu maddedeki esaslara göre her ay pay alabilirler ve bunlara bir ayda ödenebilecek pay, bir ayda alacakları aylık (ek gösterge dahil), ödenek (geliştirme ödeneği hariç) ve her türlü tazminat (makam, temsil ve görev tazminatları hariç) toplamının iki katını geçemez. Öğretim üyelerine, mesai içi ve dışı ayırımı gözetilmeksizin döner sermayeye yaptıkları doğrudan gelir getirici katkılarından dolayı ilave olarak almakta oldukları aylık (ek gösterge dahil), ödenek (geliştirme ödeneği hariç) ve her türlü tazminat (makam, temsil ve görev tazminatları hariç) toplamının on katına kadar pay verilebilir. Öğretim üyelerinin sundukları sağlık hizmetleri için kişilerden ayrıca ücret farkı tahsil edilemez. Rektör ve rektör yardımcıları ile bu kapsamdaki gelirin elde edildiği fakültelerin dekan ve dekan yardımcılığı ile başhekim ve başhekim yardımcılığına doğrudan gelir getirici katkılarına bakılmaksızın bu kapsamda elde edilen gelirlerden karşılanmak üzere, bir ayda alacakları aylık (ek gösterge dahil), ödenek (geliştirme ödeneği hariç) ve her türlü tazminat (makam, temsil ve görev tazminatları hariç) toplamının dört katına kadar ayrıca pay verilebilir. Ancak bunlara ödenebilecek döner sermaye payının toplam miktarı 12 katı geçemez. Bu ödemelere ilişkin usul ve esaslar, personelin unvanı, görevi, çalışma şartları ve süresi, hizmete katkısı, performansı, eğitim faaliyetleri, muayene, ameliyat, anestezi, girişimsel işlemler ve özellik arz eden riskli bölümlerde çalışma gibi unsurlar esas alınarak Maliye Bakanlığının uygun görüşü üzerine üniversite yönetim kurullarınca belirlenir.

MADDE 7.- 2955 sayılı Gülhane Askeri Tıp Akademisi Kanununun 32 nci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Gülhane Askerî Tıp Akademisindeki öğretim elemanlarının haftalık çalışma süresi 40 saattir. Öğretim elemanları, mesailerini kurumlarındaki çalışmalara hasrederler. Yetkili olan öğretim elemanları, gerektiğinde hasta muayenesi ve tedavisi de yaparlar."

MADDE 8.- 26/07/1967 tarihli ve 926 sayılı Türk Silahlı Kuvvetleri Personel Kanununun Ek 17 inci maddesine aşağıdaki bent eklenmiştir.

"Türk Silahlı Kuvvetleri emrinde ve Gülhane Askeri Tıp Akademisinde görev yapan tabip ve uzman tabiplere bu maddeye göre ödenen hizmet tazminatına ilaveten, en yüksek Devlet memuruna malî haklar kapsamında fiilen yapılmakta olan her türlü brüt ödemeler toplamının aşağıdaki tabloda belirtilen oranları kadar tamgün sağlık tazminatı ödenir. Öğretim üyeleri ile Tıpta Uzmanlık Tüzüğüne göre uzman olanlara rütbe ve unvanlarına karşılık gelen oranlara 10 puan daha ilave edilir. "

RÜTBELER	TAZMİNAT ORANLARI (%)
General ve Amiral	30
Kıdemli Albay, Albay	28
Yarbay	26
Kıdemli Binbaşı, Binbaşı	24
Kıdemli Yüzbaşı, Yüzbaşı	21
Kıdemli Üsteğmen, Üsteğmen	18
Teğmen, Asteğmen	15
Sivil tabip- diştabibi	15

MADDE 9.- 1219 sayılı Tababet ve şuabatı Sanatlarının Tarzı İcrasına Dair Kanunun 12 nci maddesinin son fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Bir tabibin, ikametgâhı müstesna olmak üzere müteaddit yerlerde muayenehane açarak icrayı sanat etmesi ve muayenehane açan tabibin başka bir sağlık kuruluşunda meslek icrasında bulunması memnudur."

MADDE 10.- 1219 sayılı Kanunun 25 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Diploması olmadığı halde cerri menfaat için olmasa dahi her hangi suretle olursa olsun hasta tedavi eden veya tabip unvanını takınan şahıs üç yıldan beş yıla kadar hapis ve bin güne kadar adli para cezası ile cezalandırılır. Bu suretle icrayı sanat neticesinde Türk Ceza Kanunu itibariyle daha ağır cezayı müstelzim bir fiil işlenilmiş olduğu takdirde o fiile mahsus ceza verilir.

İlgili mevzuatı gereğince serbest meslek icra etme ve özel sağlık kuruluşlarında çalışma yasağı bulunduğu halde bu yasağa aykırı hareket eden tabipler hakkında 25 bin, bir yıl içerisinde tekerrüründe 50 bin Türk lirası idari para cezasına hükmedilir. Bu kişileri istihdam eden özel sağlık kuruluşuna da 50 bin Türk lirası idari para cezası verilir, aynı fiilin bir yıl içerisinde tekerrüründe 100 bin Türk lirası idari para

cezası uygulanır ve kuruluşun ruhsatı geri alınır. Bu cezalar, fiilin işlendiği yerin mülki idare amiri tarafından verilir."

MADDE 11.- 1219 sayılı Kanunun 41 inci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

"İlgili mevzuatı gereğince serbest meslek icra etme ve özel sağlık kuruluşlarında çalışma yasağı bulunduğu halde bu yasağa aykırı hareket eden dış tabipleri hakkında 25 bin, bir yıl içerisinde tekerrüründe 50 bin Türk lirası idari para cezasına hükmedilir. Bu kişileri istihdam eden özel sağlık kuruluşuna da 50 bin Türk lirası idari para cezası verilir, aynı fiilin bir yıl içerisinde tekerrüründe 100 bin Türk lirası idari para cezası uygulanır ve kuruluşun ruhsatı geri alınır. Bu cezalar, fiilin işlendiği yerin mülki idare amiri tarafından verilir."

MADDE 12.- 22/05/2003 tarihli ve 4857 sayılı İş Kanununun 81 inci maddesinin sonuna aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

"İşverenlerce işyeri hekimliği hizmetleri Sağlık Bakanlığına bağlı sağlık kuruluşlarından da alınabilir."

MADDE 13.- 31/12/1980 tarihli ve 2368 sayılı Sağlık Personelinin Tazminat ve Çalışma Esaslarına Dair Kanun yürürlükten kaldırılmıştır.

Yürürlük

MADDE 14.- Bu Kanun yayımı tarihinden altı ay sonra yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 15.- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

GENEL GEREKÇE

Ülkemizde, 31/12/1980 tarihinde çıkarılan 2368 sayılı Sağlık Personelinin Tazminat ve Çalışma Esaslarına Dair Kanun ile, özel kanunlarına göre serbest çalışma hakkı bulunan sağlık personeline, mesleğini kamu kurum ve kuruluşları dışında da serbest olarak icra etmek üzere kısmî zamanlı çalışma hakkı tanınmıştır. Esasen, uygulandığı dönemlerde, tam gün yasası olarak da bilinen 2162 sayılı Kanunun sağladığı malî hakların 2368 sayılı Kanunla ortadan kaldırılması nedeniyle, kamu kurum ve kuruluşlarında çalışan sağlık personelinin mağdur olmaması için kanunkoyucu hem kamuda ve hem de özel olarak çalışılmasına müsaade etmiş ise de, bilhassa 2003 yılından itibaren bütçe kanunlarında ve ardından 209 sayılı Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığına Bağlı Sağlık Kurumları ile Esenlendirme (Rehabilitasyon) Tesislerine Verilecek Döner Sermaye Hakkında Kanunda yapılan düzenlemeler ile başta hekimler olmak üzere tüm sağlık personeline, maddî yönden tatmin edici düzeyde döner sermayeden performansa dayalı ek ödeme yapılması sağlanmıştır.

Buna göre, uzman hekimler ortalama 4 bin YTL ek ödeme almakta ve bu miktar branşa göre daha da artabilmektedir. Buna maaş geliri de eklendiğinde 5 bin YTL'nin üzerinde ödeme yapılmaktadır. Performansa dayalı ek ödeme sistemine geçilmesiyle birlikte, gönüllü olarak hekimlerimizin % 62'si serbest çalışmaya son vermiş ve kamu sağlık kurum ve kuruluşlarında tam gün çalışmaya başlamıştır. 2003 yılında yalnızca % 11 olan bu oranın performansa dayalı sistemle bu denli artması, sağlık çalışanlarını da daha özverili bir şekilde çalışmaya sevk ederek, kısa sürede sağlık sisteminde olumlu etkilerini göstermeye başlamıştır.

Öte yandan, 2368 sayılı Kanunun uygulanması ile kazanılan tecrübeler göstermiştir ki; hekimin tüm mesaisini kendi kurumuna hasretmemesi kamu hizmetlerinin layiki ile sunulmasını engellemiş ve hastaların memnuniyetsizliğine yol açmış; toplumda serbest çalışılan muayenehanelere hasta yönlendirildiği söylentileri

yaygınlaşmış ve bu da kamu hastanelerimize olan güvene ve hekimlerimizin saygınlığına gölge düşürür hale gelmiştir. Son dönemde, performansa dayalı ek ödeme sistemi ile birlikte serbest çalışmaya son verilmesi, bu tür istenmeyen olayları son derece azaltmış ise de, bu tasarının kanunlaşması ile tamamen ortadan kalkacağı kesindir.

Yine, Türkiye sağlık sisteminde "hizmet sunumu" ile "finansman"ın birbirinden kesin çizgilerle ayrıldığı bir modele doğru gidilmekte olup; Sosyal Güvenlik Kurumuna (devredilen Sosyal Sigortalar Kurumuna) ait hastanelerinin Sağlık Bakanlığına devri, bu süreçteki en önemli adımlardan birini oluşturmuştur. Yine, genel sağlık sigortasına geçişle birlikte 2008 yılından itibaren Sosyal Güvenlik Kurumu sağlık hizmetlerinin tek alıcısı konumuna gelmiş olacaktır. Sosyal Güvenlik Kurumu ise, artık ayırım yapmadan özel sektörden de hizmet almaktadır. Dolayısıyla, hizmet sunulacak vatandaşlar bakımından kamu ve özel sektör arasında ayırım kalmamıştır. Öte yandan, son yıllarda özel sektörün sağlık alanında yatırım yapmasına ve desteklenmesine büyük önem verildiğinden, özel sektörün bu alandaki etkinliği artırılmış ve dolayısıyla, sağlık personeli için özel sektöre ait sağlık kurum ve kuruluşları ciddi bir istihdam seçeneği haline gelmiştir. Bu nedenle, halen hem kamu ve hem özel sektörde çalışmakta olan % 38 oranındaki hekim kadromuzun kendi tercihleri ile ya kamuda ya da özel sektörde çalışmaları konusunda karar vermeleri gerekmektedir.

Bu Kanun ile; hiçbir istisnaya yer vermeksizin, üniversiteler ve Türk Silahlı Kuvvetlerine ait sağlık kuruluşlarında çalışan sağlık personeli de dahil olmak üzere, kamuda çalışan tüm hekimlerin ve özel kanunlarına göre serbest çalışma hakkı bulunan diğer sağlık personelinin kamu sektöründen veya özel sektörden (muayenehane açarak veya özel sağlık kurum ve kuruluşlarında) yalnızca birinde çalışmasına cevaz verilmesi amaçlanmaktadır.

Öte yandan, istisnasız olarak hekimlerin kamu sektörü ile birlikte özel sektörde de çalışabilme hak ve yetkisine son verilirken, hekimlerimizin emeklilik haklarına da yansıtacak şekilde 657 sayılı Kanunundaki ek gösterge oranlarında iyileştirme yapılmaktadır.

Yukarıda açıklanan nedenlerle; kamu sağlık kuruluşlarında görev yapan hekimlerimizin tüm mesaisini çalıştığı kuruma hasretmesi suretiyle sağlık hizmetlerinin hakkaniyete, halkın ihtiyaç ve beklentilerine uygun, verimli, kaliteli ve etkin şekilde sunulmasını geliştirmek amacıyla bu Kanun Tasarısı hazırlanmıştır.

MADDE GEREKÇELERİ

MADDE 1- Bu madde ile; 2368 sayılı Sağlık Personelinin Tazminat ve Çalışma Esaslarına Dair Kanun yürürlükten kaldırılarak kısmî çalışmaya son verileceğinden, sağlık personelinin çalışma sürelerinin diğer Devlet memurları gibi 40 saat olarak düzenlenmesi amaçlanmaktadır. İyonlaştırıcı radyasyona maruz olarak çalışan personelin çalışma süresi de, genel olarak 40 saat olarak düzenlenmiş olup; bu mesai süresi içinde, belirlenen radyasyon dozu limitlerinin aşılması halinde alınacak tedbirlerin neler olduğu Sağlık Bakanlığınca çıkarılacak yönetmeliğe bırakılmıştır.

MADDE 2- Kamu kurum ve kuruluşlarında çalışıp da mesleğini serbest olarak icra etmek hak ve yetkisine sahip olan tabip ve uzman tabiplerin bu hak ve yetkisi sona ereceğinden, malî haklarda iyileştirilme yapılması bakımından, 657 sayılı Kanundaki ek göstergeleri yeniden düzenlenmiştir.

MADDE 3 - Hekimlerin hem kamuda hem de özel sektörde çalışmasına son verilmesi ile, 4857 sayılı İş Kanununa göre elliden fazla işçi çalıştıran işyerleri bakımından istihdamı zorunlu olan işyeri hekimi bulmakta zorluklar yaşanması pek muhtemeldir. Bu nedenle, Tasarı'nın 12 nci maddesinde yapılan düzenleme ile, işverence işyeri hekimliği hizmetlerinin Sağlık Bakanlığına bağlı sağlık kurum ve kuruluşlarından da hizmet alınmasına imkan tanınmıştır.

Bu durumda işyeri hekimliği hizmetlerinin bedeli döner sermayeye ödeneceğinden, bu madde ile, 209 sayılı Kanunun döner sermaye gelirlerini düzenleyen 3 üncü maddesine işyeri hekimliği hizmetlerinin de ilave edilmesi öngörülmektedir.

MADDE 4- 209 sayılı Kanunun 5 inci maddesine göre, hekimlere döner sermayeden ek ödeme yapılmasına ilişkin kriterlerden biri de, serbest çalışıp çalışmama idi. Artık kamu sağlık kurum ve kuruluşlarında görev yapan hekimlerin serbest çalışması söz konusu olmadığından bu kriterin hükümden çıkarılması uygun görülmektedir.

Ayrıca, sağlık personeli ihtiyacının karşılanmasını teminen, Bakanlığımız bünyesinde 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 4/B. maddesine göre sözleşmeli personel de istihdam edilmekte olup; bu nedenle, döner sermayeden ek ödeme yapılacak personel arasında 4/B. maddesine göre çalıştırılan personelin de sayılması da gerekli görülmektedir.

MADDE 5- Genel Gereğede belirtilen amaçlara ulaşılabilmesi için, hiçbir istisnaya yer vermeksizin, üniversiteler ve Türk Silahlı Kuvvetlerine ait sağlık kuruluşlarında çalışan sağlık personeli de dahil olmak üzere, kamuda çalışan tüm hekimlerin ve özel kanunlarına göre serbest çalışma hakkı bulunan diğer sağlık personelinin kamu sektöründen veya özel sektörden yalnızca birinde çalışmasına izin verilmektedir.

Bu çerçevede, 2547 sayılı Kanuna göre üniversitelerde kısmi statüde görev yapan, 657 sayılı Kanunun 36 ncı maddesinin (III) numaralı bendindeki sağlık hizmetleri sınıfında (hayvan sağlığı hariç) sayılan meslek unvanlı profesör ve doçentlerin de serbest çalışmalarına müsaade edilmemesi gerekli görülmektedir. Yalnızca, özel kanunlarla belirlenen görevler ile araştırma-geliştirme faaliyetleri ve telif hakları istisna tutulmuş bulunmaktadır.

MADDE 6- Üniversitelerde çalışıp da mesleğini serbest olarak icra etmek hak ve yetkisine sahip olan tabip ve uzman tabiplerin bu hak ve yetkisi sona ereceğinden, döner sermayeye dayalı malî hakları da yenden düzenlenmektedir.

MADDE 7- Bu madde ile; Genel Gereğede belirtilen amaca uygun olarak, 2955 sayılı Gülhane Askeri Tıp Akademisi Kanununun 32 nci maddesindeki, profesör ve doçentlerin çalışma saatleri dışında meslek ve sanatlarını serbest olarak icra edebileceklerine ilişkin hüküm metinden çıkarılmıştır.

MADDE 8- Türk Silahlı Kuvvetlerinde çalışıp da mesleğini serbest olarak icra etmek hak ve yetkisine sahip olan tabip ve uzman tabiplerin bu hak ve yetkisi sona erdiğinden, malî haklarında iyileştirilme yapılması gerekmektedir. Ancak, gerek Gülhane Askeri Tıp Akademisi Hastanesinde ve gerekse diğer askeri hastanelerde döner sermayeden personele ek ödeme yapılamadığından, 926 sayılı Kanunda düzenleme yapılarak, askeri hekimlere "tamgün sağlık tazminatı" adı altında ödeme yapılması öngörülmüştür.

MADDE 9- 1219 sayılı Kanunun 12 inci maddesinin üçüncü fıkrasında, tabibin, ikametgâhı müstesna olmak üzere müteaddit yerlerde muayenehane açarak icrayı sanat etmesi yasaklanmış bulunmaktadır. Bu madde ile; muayenehane açan tabibin başka bir sağlık kuruluşunda meslek icrasında bulunması da yasaklanmış bulunmaktadır.

MADDE 10- Bu madde ile; diploması olmadığı halde her hangi suretle olursa olsun hasta tedavi eden veya tabip unvanını takınanlara verilecek cezalar artırılarak dış tabiplerine verilen cezalarla paralel hale getirilmiş, ayrıca kamuda çalışıp da kanuna aykırı olarak serbest meslek icra eden ve özel sağlık kuruluşlarında çalışan tabipler bakımından cezaî yaptırım öngörülmüştür.

MADDE 11- Bu madde ile; kamuda çalışıp da kanuna aykırı olarak serbest meslek icra eden ve özel sağlık kuruluşlarında çalışan dış tabipleri bakımından 1219 sayılı Kanunda cezaî yaptırım öngörülmektedir.

MADDE 12- Hekimlerin hem kamuda hem de özel sektörde çalışmasına son verilmesi ile, 4857 sayılı İş Kanununa göre elliden fazla işçi çalıştıran işyerleri bakımından istihdamı zorunlu olan işyeri hekimi bulmakta zorluklar yaşanması pek muhtemeldir. Bu madde ile yapılan düzenleme ile, işverence işyeri hekimliği hizmetlerinin Sağlık Bakanlığına bağlı sağlık kurum ve kuruluşlarından da hizmet alınmasına imkan tanınmıştır.

MADDE 13- Bu madde ile; Genel Gerekçe'de açıklanan sebeplerle 2368 sayılı Kanun yürürlükten kaldırılmaktadır.

MADDE 14 -Yürürlük maddesidir.

MADDE 15 - Yürütme maddesidir.

SAĞLIK PERSONELİNİN TAM GÜN ÇALIŞMASINI TEMİNEN İLGİLİ KANUNLARDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN TASARISI TASLAĞI'NA İLİŞKİN TÜRK TABİPLERİ BİRLİĞİ DEĞERLENDİRMESİ

Özet Değerlendirme

1.Kanun tasarısı taslağı ile hekimlerin bağımsız çalışmalarına olanak sağlayan 2368 sayılı Sağlık Personelinin Tazminat ve Çalışma Esaslarına Dair Kanun yürürlükten kaldırılmakta, kamu kurumlarında çalışan hekimlerin yanı sıra üniversitelerde görev yapan öğretim üyeleri ile asker hekimlerin de her türlü özel sağlık kurum ve kuruluşunda çalışmaları ve muayenehane açmaları yasaklanmaktadır.

Pek çok kanunda değişiklik yapılmasına dair bu Kanun Tasarısı Taslağında ayrıca, muayenehanesi bulunan hekimlerin, aynı zamanda özel sağlık kurum ve kuruluşlarında da çalışma olanakları ortadan kaldırılmaktadır.

İşyeri hekimliği hizmetinin Sağlık Bakanlığı'na bağlı sağlık kuruluşlarından alınabilmesi ve bu hizmetin karşılığının döner sermayeye gelir olarak kaydedilmesi öngörülmektedir. Böylece hekimin kendi adına çalışma olanağı ortadan kalkacak, işveren tarafından hekime emeğinin karşılığı olarak ödenen hizmet bedeli Sağlık Bakanlığı'na ait olacak, bu gelirin ancak belirli bir kısmı döner sermaye payı olarak hekime geri verilecektir.

Bilindiği gibi kamu sağlık kuruluşlarında çalışan hekimlerin tıp merkezleri ve polikliniklerde çalışamayacaklarına dair bir düzenleme Ayakta Teşhis Ve Tedavi Yapılan Özel Sağlık Kuruluşları Hakkında Yönetmelik Taslağında da yer almaktadır. Anılan Yönetmelik Taslağında özel sağlık kuruluşlarının açılmasının ciddi ölçüde zorlaştırılmış olduğu da ayrıca dikkat çekmektedir. Öte yandan muayenehanelerde üretilen hizmetin Sosyal Güvenlik Kurumu tarafından alınmaması uygulaması da sadece muayenehanede çalışarak mesleğin uygulanmasını engellemektedir. Böylece, resmi çalışmasının yanı sıra muayenehane açma olanağı ortadan kaldırılan hekimin, resmi kurum çalışmasından ayrılarak sadece muayenehanede çalışması ya da muayenehanenin yanı sıra özel sağlık kuruluşunda çalışması da engellenmekte; özel sağlık kuruluşu açılışının ciddi ölçüde zorlaştırılmasıyla da 'sermayedar olmayan hekimler' bağımlı çalışmaya 'mahkum' edilmektedir. Bütün bu düzenlemelerle esas itibariyle hekimlerin bağımsızlıklarını koruyabilecekleri iş olanakları ortadan kaldırılmakta, hekimlik sanatını serbest olarak icra etme hak ve yetkisine sahip meslek mensupları, düşük ücretle çalışmaya zorunlu işçilere dönüştürülmek istenmektedir.

2.Kanun tasarısı taslağı ile döner sermaye ödeme esaslarının düzenlendiği hükümlerden serbest çalışma haline ilişkin düzenlemeler çıkarılmakta, mevcut düzenlemede yalnızca kamuda görev yapanlara verilecek ek ödeme oranı olarak belirtilen oranlarda ödeme yapılacağı belirtilmekte, bu oranlarda ise herhangi bir değişiklik öngörülmemektedir.

Bilindiği gibi döner sermayeden yapılan ek ödemelerin miktarı bir yönetmelikle belirlenmektedir. 209 sayılı Kanunda yapılacak ek ödemelerin üst sınırı bulunmakta ancak bir alt sınıra yer verilmemektedir. Bu durumda Sağlık Bakanlığı tarafından bir yönetmelik değişikliği ile mevcut oranlar indirilerek ödeme miktarlarının cüzi oranlara düşürülmesi de her an olanaklıdır. Üstelik verilen ek ödeme miktarları çalışılan sağlık kuruluşları arasında ciddi oranlarda değiştiği, döner sermayesi olmayan sağlık kuruluşlarında ise hiç verilmediği için aynı görevlerde ancak farklı sağlık kuruluşlarında tam süre çalışan hekimlerin aylık ücretlerinde yaratılan eşitsizlikler de derinleştirilecektir.

3. Türk Silahlı Kuvvetleri emrinde ve GATA'da çalışan hekimlere bu maddeye göre ödenen hizmet tazminatlarına ek olarak, tam gün sağlık tazminatı adı altında yeni bir ödeme getirilmektedir.

Diğer kurum ve kuruluşlarda görev yapan hekim ve uzman hekimler yönünden ise böyle bir tazminat öngörülmemekte, yalnızca Devlet Memurları Kanunu'nun sağlık hizmetleri sınıfına ilişkin cetvellerinde belirtilen ek göstergelerde değişiklik yapılmaktadır. Ancak bu değişiklik, çalışan hekimlere ortalama olarak aylık 40 YTL tutarında cüzi bir ücret artışı sağlamaktadır.

4. Taslak metinde iyonlaştırıcı radyasyon ile çalışan personelin çalışma saatleri ise artırılarak, diğer personel gibi haftalık 40 saat olarak belirlenmektedir.

5. Kanun tasarısı taslağında, üniversitelerin personeline dağıtacağı döner sermayenin belirlenmesi konusunda Maliye Bakanlığı'nın uygun görüşü bir şart olarak konulmakta ve üniversitelerin özerkliği bu yönüyle de ortadan kaldırılmaktadır.

Sonuç olarak, yapılmak istenilen bu yasa değişiklikleriyle;

- Hekimlerin bağımsızlıklarını koruyabilecekleri iş olanakları ortadan kaldırılmakta,
- Aynı zamanda kamu görevlisi olan binlerce işyeri hekiminin görevlerine fiilen son verilmekte,
- İyonlaştırıcı radyasyon ile çalışan personelin çalışma saatleri artırılarak, haftalık 40 saat olarak belirlenmekte,
- Üniversitelerde döner sermayenin belirlenmesi konusunda Maliye Bakanlığı'nın uygun görüşü şart koşulmakta,
- Hiçbir güvencesi ve adaleti olmayıp, yarın ne olacağı belli olmayan, emekliliğe de yansımayan döner sermaye gelirleri ana gelir olarak öngörülmekte, döner sermaye geliri olmayan hekimler konu bile edilmemekte,
- Tam gün çalışmaya geçiş karşılığında ise 1. derecede olan hekimler için bile "AYLIK 40 YTL" lik zam getirebilen ek gösterge artışı öngörülmekte,
- Tam gün sağlık tazminatı GATA'da çalışan hekimler için 50 - 200 YTL lik bir artış sağlamakla birlikte, diğer hekimler için böyle bir tazminat öngörülmemekte,
- Ve bu taslak "Sağlıkta Dönüşüm Programı" ile birlikte düşünüldüğünde görünen odur ki, hekimlik sanatını "iyi hekimlik değerli" ışığında icra etmek isteyen meslek mensupları, düşük ücretle, güvencesiz çalışmaya, insan sağlığının ve bilimin değil piyasanın ihtiyaçları doğrultusunda faaliyet göstermeye zorlanmaktadır.

Karşılaştırmalı Değerlendirme

Madde 1. 657 Sayılı Yasanın "Çalışma Saatleri"ni düzenleyen 99. maddesinin 1. fıkrasında yer alan, "Memurların haftalık çalışma süresi genel olarak 40 saattir."cümlesinin sonuna "Ancak, iyonlaştırıcı radyasyonla teşhis, tedavi veya araştırmanın yapıldığı yerler ile bu iş veya işlemlerde çalışan personel, Sağlık Bakanlığınca çıkarılacak yönetmelikte belirlenen radyasyon dozu limitleri içinde çalıştırılabilir ve haftalık 40 saatlik çalışma süresi içinde bu doz limitleri aşıldığı takdirde alınacak tedbirler yönetmelikte gösterilir." cümlesi eklenmiştir.

Böylece, maddenin gerekçesinde daha açık bir dille ifade edildiği üzere iyonlaştırıcı radyasyonla çalışan kişilerin çalışma süreleri de genel olarak 40 saat olarak belirlenmiştir.

Yürürlükteki mevzuatta, iyonlaştırıcı radyasyon ile çalışan personelin Sağlık Bakanlığınca çıkarılacak yönetmelikte belirlenen radyasyon dozu limitleri içinde çalıştırılabileceğine dair bir düzenleme 2368 sayılı Yasa'nın 2. maddesinde yer almaktadır. Bu alanda çalışan personelin çalışma saatleri ise en açık şekilde, halen yürürlükte bulunan 3153 sayılı Kanun uyarınca çıkarılmış bulunan ve Radyoloji, Radyum ve Elektrikle Tedavi ve Diğer Fizyoterapi Müesseseleri Hakkında Tüzüğü'nün 21. maddesinde düzenlenmiş, röntgen ve radyum ile günde 5 saatten fazla çalışılmayacağı belirtilmiştir.

Madde 2. 657 sayılı Yasanın (I) Sayılı Cetvelinin "III-Sağlık Hizmetleri Sınıfı"nın (a) bendinde uzman tabip, tabip, diş hekimi, Tıpta Uzmanlık Tüzüğü'nde belirtilen dallarda uzmanlık belgesi alanlar veya bu dallarda doktora yapmış olanların ek göstergelerinde artış yapılmıştır. Ancak yapılan bu değişiklik çalışan hekimlerin mali haklarında cüzi bir artış sağlamıştır.

Madde 3. 209 sayılı Sağlık Bakanlığınca Bağı Sağlık Kurumları ile Esenlendirme (Rehabilitasyon) Tesislerine Verilecek Döner Sermaye Hakkında Kanununun 3. maddesinin birinci fıkrasına « ı) işyeri hekimliği hizmetlerini, » ibaresi eklenmiştir.

209 sayılı Döner Sermaye Kanununun 3. maddesinde Bakanlığın hangi iş ve işlemleri fiyatlandırmaya ve bunlardan elde edilecek gelirleri ve bağışları döner sermayeye gelir kaydetmeye yetkili olduğu düzenlenmektedir. Buraya yapılan ekleme ile daha önce madde metninde yer almayan bir kalem olarak işyeri hekimliği hizmetlerinin de fiyatlandırılacağı ve döner sermayeye gelir kaydedileceği eklenmiştir.

İşyeri hekimliği hizmetinin asıl olarak koruyucu sağlık hizmeti niteliğinde olduğu dikkate alındığında bu hizmetin ücretlendirilmesi hukuki düzenlemeler arasında çelişki yaratmaktadır. Zira 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu'nda kişiye yönelik koruyucu sağlık hizmeti; *Kişilerin hastalıktan korunması veya sağlıklı olma halinin sürdürülmesi amacıyla, kişiye yönelik olarak finansmanı sağlanacak sağlık hizmeti* olarak tanımlanmıştır. Aynı Yasanın 63. ve 69. maddelerinde de koruyucu sağlık hizmetleri, finansmanı Sosyal Güvenlik Kurumunca sağlanacak, katkı payı alınmayacak sağlık hizmetleri arasında gösterilmiştir.

Madde 4. 209 sayılı Yasanın 5. maddesinde de değişiklik yapan tasarı taslağının ek ödeme oran, esas ve usullerinin hangi unsurlara göre belirleneceğini gösteren 3. fıkrasından "serbest çalışıp çalışmama" ibaresi çıkarılarak, döner sermayeden yapılacak ek ödeme tutarının tespitinde bunun bir unsur olmadığı belirtilmiştir.

Bu fıkrada ayrıca döner sermayeden ek ödeme yapılacak kişiler içerisinde daha önce gösterilmeyen 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 4/B maddesine göre istihdam edilen sözleşmeli personel de döner sermayeden pay alacaklar arasında sayılmıştır.

Aynı maddenin personele yapılacak aylık ek ödeme tutarının yüzde olarak azami sınırlarını gösteren 4. fıkrasında, serbest çalışmaya göre olan oranlar madde metninden çıkarılmış ve oran, mevcut metinde serbest çalışmayan hekim ve uzman hekimlerde olduğu gibi düzenlenmiş, hastane müdürü için gösterilen oranın fıkraya yeni eklenen idari sağlık müdür yardımcısı için de geçerli olduğu kaydedilmiştir.

Madde 5. 2547 sayılı Yüksek Öğretim Kanununun 36 ncı maddesinin profesör ve doçentlerin çalışma esaslarını düzenleyen (a) fıkrasının (2) numaralı bendine ekleme yapılmış ve hayvan sağlığı hariç olmak üzere 657 sayılı Yasada sağlık hizmetleri sınıfında sayılan meslek unvanlı profesör ve doçentlerin, özel kanunlarla belirlenen görevler ile araştırma-geliştirme faaliyetleri ve telif hakları hariç olmak üzere, yükseköğretim kurumlarından başka yerlerde ücretli veya ücretsiz hiçbir suretle mesleklerini icra edemeyecekleri düzenlenmiştir.

Madde 6. Yine 2547 sayılı Kanun'un yükseköğretim kurumlarında döner sermayeyi düzenleyen 58. maddesinin 4. fıkrasında değişiklik yapılmış, döner sermayenin en az %35'i kuruluşun ihtiyaçlarına ayrılmasından

sonra dağıtılacak toplam payın belirlenmesinde tek söz sahibi üniversite yönetim kurulu iken, bu belirlenimin yapılabilmesi için Maliye Bakanlığının uygun görüşü şartı getirilmiştir. Ayrıca, daha mevcut düzenleme uyarınca öğretim üyeleri ve Üniversitelerarası Kurulun önerisi üzerine Yükseköğretim Kurulunca belirlenen sağlık, teknik ve sanatla ilgili öğretim elemanlarına döner sermayeden ayrılacak pay tutarı için de Maliye Bakanlığı'nın uygun görüşü koşulunun getirilmesinin yanı sıra, ödeme usul ve esaslarının belirli unsurlar gözetilerek belirlenmesi konusunda da üniversite yönetim kurulları tam yetkili iken taslağa göre bunun için de yine Maliye Bakanlığının uygun görüşü gerekmektedir.

Yapılan değişiklikle bunun yanı sıra yükseköğretim kurumlarında döner sermayeden pay alacak kişiler arasında 657 sayılı Yasanın 4/B maddesine göre sözleşmeli olarak çalışanlar da gösterilmiştir.

Kanun tasarısı taslağında sağlık, teknik ve sanatla ilgili birimlerde görevli olanlar dışındaki öğretim elemanları ve 657 sayılı Yasaya tabi personel için döner sermayeden ayrılacak pay tutarı mevcut düzenlemeye göre %50 artırılmış ve bu kişilere 657 sayılı Yasanın 4/B maddesine göre sözleşmeli çalışanlar da eklenerek, sözleşmeliler için de aynı oran belirlenmiştir.

Mevcut hükümden öğretim üyelerine saat 14.00'den sonra döner sermayeye yaptıkları doğrudan gelir getirici katkılarından dolayı ilave olarak yapılacak ödemeye ilişkin düzenlemede saat esasından vazgeçilerek, taslakta mesai içi ve dışı ayrımı gözetilmeksizin yaptıkları katkı dolayısıyla ilave olarak yapılacak ödemeden söz edilmiştir.

Taslakta rektör, rektör yardımcısı, dekan, dekan yardımcısı, başhekim, başhekim yardımcısına ödenebilecek döner sermaye payının toplam miktarının almakta oldukları aylık, ödenek ve her türlü tazminatlar toplamının 12 katını geçmeyeceği şeklinde sınırlayıcı bir düzenlemeye gidilmiştir.

Taslağın bu maddesi ile ayrıca 2547 sayılı Yasanın 58. maddesine öğretim üyelerinin sundukları sağlık hizmetleri için kişilerden ayrıca ücret farkı alacağı tahsil edilemeyeceği hükmü de eklenmiştir. Ancak 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun 73. maddesinde öğretim üyesi tarafından sağlanan sağlık hizmetleri için genel sağlık sigortalısı ve bakmakla yükümlü olduğu kişilerden fark alınabileceğine dair düzenleme yer almaktadır. Bu hükümler birbirleri ile çelişkili düzenlemeler içermektedir.

Madde 7. 2955 sayılı Gülhane Askeri Tıp Akademisi Kanununun 32. maddesinin 1. fıkrasının, profesör ve doçentlerin çalışma saatleri dışında meslek ve sanatlarını serbest olarak icra edebileceklerini belirten son cümlesi çıkarılmıştır.

Madde 8. 926 sayılı Türk Silahlı Kuvvetleri Personel Kanununun hizmet tazminatı ve ödenecek personeli gösteren Ek 17 inci maddesine yeni bir bent eklenerek, Türk Silahlı Kuvvetleri emrinde ve GATA'da çalışan tüm hekimlere ve uzman hekimlere bu maddeye göre ödenen hizmet tazminatlarına ek olarak en yüksek devlet memuruna mali haklar kapsamında fiilen yapılan her türlü brüt ödemeler toplamının, hekimlere rütbelere göre maddenin devamında yer alan cetvelde gösterilen oranlar, uzman hekimlere ise rütbe ve unvanlarına karşılık gelen oranların 10 puan fazlası oranında tam gün sağlık tazminatı ödeneceği düzenlenmiştir. Böylece daha önce mevzuatta yer almayan tam gün sağlık tazminatı adı altında yeni bir ödeme kalemi oluşturulmuştur.

Madde 9. 1219 sayılı Yasanın, bir hekimin ikametgahı istisna olmak üzere birden fazla yerde muayene yaparak hekimlik yapmasını yasaklayan son fıkrasına, muayenehanesi olan hekimin bir başka sağlık kuruluşunda mesleğini icra edemeyeceğine dair bir ibare eklenmiştir. Mevcut düzenlemeye göre bir hekimin mesleğini bağımsız icra ettiği birden fazla muayenehane açması yasak olmakla beraber, tabip odası onayı olması koşuluyla ücretli olarak birden fazla sağlık kurum ve kuruluşunda çalışmasına olanak varken, bu olanak tümüyle ortadan kalkmıştır.

Madde 10. 1219 Sayılı Yasanın 25. maddesinin 1. fıkrasında değişiklik yapılarak diploması olmadığı halde hasta tedavi eden veya tabip unvanını kullananlar için belirtilen hapis cezası süreleri, diş hekimliği mesleğini

yetkisiz icra edenlerde olduğu gibi erteleme sınırları dışında kalacak şekilde, artırılmış ve daha önce 1 aydan 6 aya kadar olan ceza süresi 3 yıldan 5 yıla kadar cezalandırma şeklinde tayin edilmiştir.

Ayrıca maddeye yeni bir fıkra eklenerek, mesleğini serbest icra etme yetkisi bulunmayanların buna aykırı davranmaları halinde hekim ve hekimi çalıştıran sağlık kuruluşu için para cezası, 1 yıl içinde tekrerrü halinde para cezasının iki katının ödenmesi ve yine tekrerrü halinde sağlık kuruluşu bakımından ruhsatının geri alınması öngörülmüş.

Madde 11. 1219 sayılı Yasanın dış hekimlerine ilişkin 41. maddesine de 25. maddeye eklenen fıkra eklenmiştir.

Madde 12. 4857 sayılı İş Kanununun 81. maddesine fıkra eklenerek işverenlerce işyeri hekimliği hizmetlerinin Sağlık Bakanlığına bağlı sağlık kuruluşlarından da alınabileceği düzenlenmiştir. Böylece daha önce Sağlık Bakanlığı tarafından doğrudan doğruya verilmeyen işyeri hekimliği hizmetinin Bakanlığa bağlı kuruluşlardan verilmesine olanak sağlanmıştır.

Tasarı taslağının madde gerekçesinde, hekimlerin hem kamuda hem de özel sektörde çalışmasına son verilmesi ile işyeri hekimi istihdamı zorunlu olan işyerlerinin işyeri hekimi bulmakta zorluklar yaşayabileceği, bu nedenle yapılan düzenlemeyle işyeri hekimliği hizmetlerinin Sağlık Bakanlığına bağlı sağlık kurum ve kuruluşlarından da alınmasına imkan tanındığı belirtilmektedir. Ancak Sağlık Bakanlığı'nın bu hizmeti kendisine bağlı hangi kurum ve kuruluşlardan, ne şekilde vereceği belirsizdir.

Madde 13. 2368 sayılı Sağlık personelinin Tazminat ve Çalışma Esaslarına Dair Kanun yürürlükten kaldırılmıştır.

Madde 14. Yürürlük tarihi olarak Kanunun yayımından itibaren 6 ay sonrası belirlenmiştir.

Madde 15. Yürütme maddesi olup, bu Kanun hükümlerinin Bakanlar Kurulu tarafından yürütüleceği belirtilmektedir.